

การพัฒนาแบบแผนการเรียนการสอนเขียนภาพยี่ห้อ 11 โดยใช้ทฤษฎีพหุปัญญาเป็นฐาน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลเขาพิทักษ์

THE DEVELOPMENT OF A KABYANEE11 INSTRUCTIONAL MODEL BASED ON THEORY OF MULTIPLE INTELLIGENCES TO IMPROVE THAI LANGUAGE ACHIEVEMENT IN PRATHOMSUKSA FIVE STUDENTS OF TESABAN KAOPITUK SCHOOL

แก้วตา วรณภักดิ์*

Kaewta Wannapak*

โรงเรียนเทศบาลเขาพิทักษ์

Tesaban kaopituk School, Thailand.

*Corresponding author, E-mail: piason_2005@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบแผนการเรียนการสอนเขียนภาพยี่ห้อ 11 โดยใช้ทฤษฎีพหุปัญญาเป็นฐานและศึกษาผลการใช้รูปแบบดังกล่าวพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลเขาพิทักษ์กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลเขาพิทักษ์ ซึ่งสุ่มมาด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง การดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ 1) การพัฒนาแบบแผนการเรียนการสอนเขียนภาพยี่ห้อ 11 โดยการสังเคราะห์สาระสำคัญของทฤษฎีพหุปัญญาและเชื่อมโยงสาระสำคัญที่สังเคราะห์ได้กับองค์ประกอบของแบบแผนการเรียนการสอนเขียนภาพยี่ห้อ 11 2) การทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนเขียนภาพยี่ห้อ 11 โดยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แผนการจัดการเรียนรู้ และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนเขียนภาพยี่ห้อ 11 ประกอบด้วยแบบทดสอบความรู้ แบบประเมินคุณธรรมและเจตคติ และแบบทดสอบทักษะการเขียนภาพยี่ห้อ 11 และ 3) การประเมินผลรูปแบบการเรียนการสอนเขียนภาพยี่ห้อ 11 วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยการหาค่าที (Dependent t - test) และทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า

1. การพัฒนาแบบแผนการเรียนการสอนเขียนภาพยี่ห้อ 11 โดยใช้ทฤษฎีพหุปัญญาเป็นฐาน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5 มีองค์ประกอบสำคัญ 4 ประการ ได้แก่ หลักการของรูปแบบการเรียนการสอน วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอน กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล วิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหาด้วยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item Objective Congruence) ได้ค่าเท่ากับ 0.89 นับว่าเป็นรูปแบบที่มีคุณภาพและสามารถนำไปใช้ได้

2. ผลการทดลองใช้รูปแบบ แสดงว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เข้าร่วมกิจกรรมตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ด้านความรู้ คุณธรรมและเจตคติ และทักษะการเขียนกาพย์ยานี 11

คำสำคัญ: รูปแบบการเรียนการสอนเขียนกาพย์ยานี 11 ทฤษฎีพหุปัญญา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

Abstract

The purposes of this research were to develop a Thai language instructional model based on the Theory of Multiple Intelligences to improve Thai language learning achievement of the Prathomsuksa five students and to study the effectiveness of this model. The samples were Prathomsuksa five students of TesabanKaopituk School. The research procedures were divided into three phases. The first phase was the development of an instructional model by synthesizing the notions of the Multiple Intelligences Theory and merging them with the components of a Thai language instructional model. The second phase was the experiment of a Thai language instructional model by comparing the pre-post effectiveness of the experimental groups taught by this model. The research instruments were the lesson plans and the Thai language learning achievement tests: knowledge, moral and attitudes and KABYANEE 11 skills. And the third phase was the evaluation of a Thai language instructional model. Data were analyzed by means, standard deviation, dependent and independent t-test, at 0.05 levels of significance.

The findings were as follows:

1. The instructional model consisted of four parts; they were the principles, the objectives, the processes, and the measurement and evaluation with item objective congruence (IOC) at 0.89.

2. The effectiveness of this model was as follows: The Prathomsuksa five students who participated in the instructional model had higher post-test scores of physical education learning achievement significantly different at 0.05 level than their pre-test scores. They were knowledge, moral and attitudes and KABYANEE 11 skills.

Keywords: A Kabyanee 11 Instructional Model, Multiple Intelligences, Thai Language Achievement

บทนำ

การพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนนั้นเกิดขึ้นได้จากการจัดการศึกษาเป็นสำคัญ ซึ่งตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 [1] มาตรา 6 ได้ระบุ

ความมุ่งหมายของการจัดการศึกษาไว้ว่า “...ต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา มีความรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข” และในมาตรา 22 [1] ที่กล่าวถึงแนวการจัดการ

ศึกษาว่า “ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน สามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตาม ศักยภาพ” ดังนั้นแผนการศึกษาแห่งชาติ [1] จึงระบุเจตนารมณ์และวัตถุประสงค์ที่มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นคนดี เก่ง และมีความสุข และมุ่งพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมที่พึงประสงค์มีความเข้มแข็ง และมีคุณภาพสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 [2] ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังสำคัญของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้าน ร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็น พลเมืองไทย และเป็นพลโลกยึดมั่นในการปกครอง ตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข มีความรู้ และทักษะพื้นฐานรวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อการประกอบ อาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียน เป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถ เรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 [2] ประกอบด้วย กลุ่มสาระ การเรียนรู้ 8 กลุ่ม คือ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพ และเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ ซึ่งกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เป็นกลุ่มสาระ การเรียนรู้หลักที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดสาระ และมาตรฐานการเรียนรู้เป็นแนวทางในการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนไว้ 5 สาระ คือ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระ ที่ 3 การฟัง การดู และการพูด สาระที่ 4 หลัก การใช้ภาษา และสาระที่ 5 วรรคดีและวรรณกรรม การสอนภาษาไทยตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ จะเน้นการสอนภาษาในฐานะที่เป็นเครื่องมือของ การเรียนรู้ สามารถนำความรู้ที่ได้มาพัฒนาตนเอง ดังนั้นการจัดการเรียนการสอน จึงต้องพัฒนา

การใช้ทักษะต่างๆ เพื่อพัฒนาความสามารถ ของผู้เรียน อาทิ ด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การคิด การวิเคราะห์ ซึ่งเป็นทักษะ ที่ผู้เรียนต้องใช้ในชีวิตประจำวันให้ประสาน สอดคล้องกัน อีกทั้งการสอนทักษะภาษาไทย จะต้องให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และปฏิบัติอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้ใช้ทักษะด้านต่างๆ ได้อย่างคล่องแคล่ว โดยเฉพาะการใช้ภาษาพูดและภาษาเขียนเป็น วัฒนธรรมที่สำคัญที่สุดของชาติซึ่งใช้เป็นสื่อ ในการติดต่อสื่อสารและทำให้วัฒนธรรมอื่นๆ เจริญขึ้น ดังที่ผอบ โปษะกฤษณะ [3] กล่าวไว้ว่า คนไทยนั้น มีภาษาพูด และภาษาเขียนประจำชาติที่มี ลักษณะพิเศษสามารถสร้างสรรค์เป็นบทประพันธ์ ได้หลายรูปแบบทั้งแบบร้อยแก้วและแบบร้อยกรอง การใช้ภาษาในรูปแบบร้อยกรองนั้นเป็นการเขียน เพื่อสร้างสรรค์ การใช้ภาษาอย่างมีศิลปะ ทำให้เกิดความงดงามในตัวผู้อ่าน ผู้ฟังได้รับรส แห่งความไพเราะของถ้อยคำทำให้ผู้ฟังได้สัมผัสกับ บทร้อยกรอง ซึ่งเป็นงานสร้างสรรค์ที่มีความงาม อยู่ในตัวเอง นอกจากนี้ กรมวิชาการ กระทรวง ศึกษาธิการ [4] ยังได้กล่าวถึงงานเขียนในรูปของ ร้อยกรองและร้อยแก้วว่า เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ของชาติไทย มีคุณค่าทำให้ผู้เรียนมีความ เข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา เสริมสร้างความรู้ และเพิ่มพูนทักษะ เกิดความเพลิดเพลิน มีสุนทรีย์ ทางภาษาจากบทร้อยแก้วและร้อยกรองอย่าง กว้างขวาง ตลอดถึงการนำข้อคิดและสิ่งที่ติงาม จากวรรณกรรมหรืองานเขียนมาปฏิบัติให้เกิดผลดี ต่อตนเองและสังคม

สำหรับการสอนอ่านบทร้อยกรองสำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นั้น นักเรียนจะต้อง เรียนกลอนสุภาพ กลอนดอกสร้อย กลอนบทละคร กลอนสัทวา โคลงสี่สุภาพ และกาพย์ยานี 11 [5] สำหรับบทร้อยกรองกาพย์ยานี 11 นั้น ได้บรรจุอยู่ในมาตรฐานการเรียนรู้วิชาภาษาไทย คือ ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลัก ภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลัง ของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษาและรักษาภาษา

ไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ และมาตรฐาน ท 4.1.5 สามารถแต่งบทหรือกรองประเภทกาพย์และกลอน โดยแสดงความคิดเชิงสร้างสรรค์ จากมาตรฐานการเรียนรู้ดังกล่าว จะเห็นได้ว่าบทหรือกรองกาพย์ยานี 11 เป็นบทเรียนที่นักเรียนควรรู้ และต้องศึกษาวรรณคดีและวรรณกรรมประเภทกาพย์ยานี 11 โดยที่นักเรียนจะต้องเรียนรู้รูปแบบของกาพย์ยานี 11 ซึ่งมีลักษณะฉันทลักษณ์เป็นการเฉพาะ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการศึกษางานเขียนประเภทหรือกรองต่อไป ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจลักษณะบังคับฉันทลักษณ์ของกาพย์ยานี 11 เพิ่มมากขึ้น และเกิดความเพลิดเพลินในการเรียน อีกทั้งยังเป็นการรักษาและสืบทอดลักษณะคำประพันธ์ของไทยเอาไว้ให้ยั่งยืนต่อไปอีกด้วย

ปัจจุบันวงการศึกษากำลังหันมาให้ความสำคัญกับการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการเป็นผู้รอบรู้ มีความสามารถหลายๆ ด้านหรือมีความเก่งในหลายๆ ด้าน ทฤษฎีที่สามารถส่งเสริมความสามารถในหลายด้านที่กล่าวถึงกันมากในปัจจุบัน คือ ทฤษฎีพหุปัญญา (Theory of Multiple Intelligences) ซึ่ง Gardner, Howard. [6] ศาสตราจารย์ทางการศึกษาและจิตวิทยา แห่งมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ซึ่งเป็นผู้พัฒนาทฤษฎีนี้ขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1993 อันส่งผลต่อการปฏิรูปการศึกษาที่เน้นการพัฒนาความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์และให้คำหนึ่งถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนตามความถนัดของแต่ละบุคคล Gardner, Howard. [6] ได้กล่าวถึงปัญญาของมนุษย์ว่า ประกอบด้วยความสามารถหลายด้านที่แตกต่างกัน และจำแนกปัญญาของคนไว้อย่างน้อย 8 ด้าน ได้แก่ ปัญญาด้านภาษา (Linguistic Intelligence) ปัญญาด้านตรรกะ/คณิตศาสตร์ (Logical-Mathematical Intelligence) ปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ (Spatial Intelligence) ปัญญาด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว (Bodily-Kinesthetic Intelligence) ปัญญาด้านดนตรี (Musical Intelligence) ปัญญา

ด้านมนุษยสัมพันธ์ (Interpersonal Intelligence) ปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง (Intrapersonal Intelligence) และปัญญาด้านความเข้าใจธรรมชาติ (Naturalist Intelligence) จึงเป็นการขยายโอกาสให้ได้ค้นพบ “ปัญญา” ด้านใหม่ๆ ซึ่งแตกต่างออกไป

จากความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเขียนกาพย์ยานี 11 โดยใช้ทฤษฎีพหุปัญญาเป็นฐานเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลเขาพิทักษ์” ทั้งนี้เพื่อให้ได้รูปแบบการเรียนการสอนเขียนกาพย์ยานี 11 ที่มีประสิทธิภาพและส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยที่มีการพัฒนาทั้งทางด้าน ความรู้ คุณธรรม เจตคติ อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขตามศักยภาพที่แต่ละบุคคลพึงได้รับ จนเกิดเป็นวิถีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและตลอดชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเขียนกาพย์ยานี 11 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ทฤษฎีพหุปัญญาเป็นฐาน
2. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนเขียนกาพย์ยานี 11 โดยใช้ทฤษฎีพหุปัญญาเป็นฐานเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลเขาพิทักษ์

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research & Development) วัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ 1) เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเขียนกาพย์ยานี 11 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ทฤษฎีพหุปัญญาเป็นฐาน และ 2) เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบ

การเรียนการสอนเขียนภาพย่น 11 โดยใช้ทฤษฎีพหุปัญญาเป็นฐานเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลเขาพิทักษ์ โดยผู้วิจัยกำหนดเป้าหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยสูงขึ้น ในการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนเขียนภาพย่น 11 ดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มทดลอง เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนภาพย่น 11 ของผู้เรียนก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนการสอนเขียนภาพย่น 11 โดยใช้ทฤษฎีพหุปัญญาเป็นฐานเพื่อทราบคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอน ซึ่งผู้วิจัยมีรายละเอียด ที่นำเสนอ ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลเขาพิทักษ์ ต.หัวหิน อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 36 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการเขียนภาพย่น 11 โดยใช้ทฤษฎีพหุปัญญาเป็นฐาน

2. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะภาษาไทย ได้แก่ แบบทดสอบความรู้ แบบประเมินคุณธรรม และวัดเจตคติ แบบทดสอบทักษะการเขียนภาพย่น 11

แบบแผนการวิจัย

ในการดำเนินการทดลองครั้งนี้ผู้วิจัยแบ่งขั้นตอนออกเป็น 3 ระยะ คือ ระยะก่อนทดลอง ระยะดำเนินการทดลอง และระยะหลังการทดลอง

1. ระยะก่อนทดลอง

นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยโดยใช้ทฤษฎีพหุปัญญาเป็นฐานไปวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับกลุ่มทดลอง

2. ระยะดำเนินการทดลอง

2.1 ในการทดลองครั้งนี้ผู้วิจัยได้จัด

กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาไทย โดยใช้ทฤษฎีพหุปัญญาเป็นฐาน ใช้เวลาทั้งหมด 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง โดยใช้เวลาในชั่วโมงเรียนปกติ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 ระหว่างวันที่ 4 กรกฎาคม 2554 - วันที่ 29 กรกฎาคม 2554 จัดการเรียนรู้ตามแผนการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2.2 ระหว่างดำเนินการกิจกรรมการทดลอง จะมีการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนจากกรรมากรกิจกรรม และจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน

3. ระยะหลังการทดลอง

3.1 หลังการทดลองสิ้นสุดลง นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะภาษาไทยฉบับเดิมไปทดสอบกับกลุ่มทดลองอีกครั้ง

3.2 ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้สถิติแบบ t-test dependent หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติในการหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

$$1.1 \text{ หาค่า IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.2 หาค่าความยากง่าย

$$P = R/N$$

เมื่อ R แทน จำนวนคนที่ทำข้อนั้นถูก

N แทน จำนวนคนที่ทำข้อนั้นทั้งหมด

1.3 คำนวณหาค่าคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

2. ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่

2.1 ค่าเฉลี่ยหรือมัธยฐานเลขคณิต (Mean)

2.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard

Deviation)

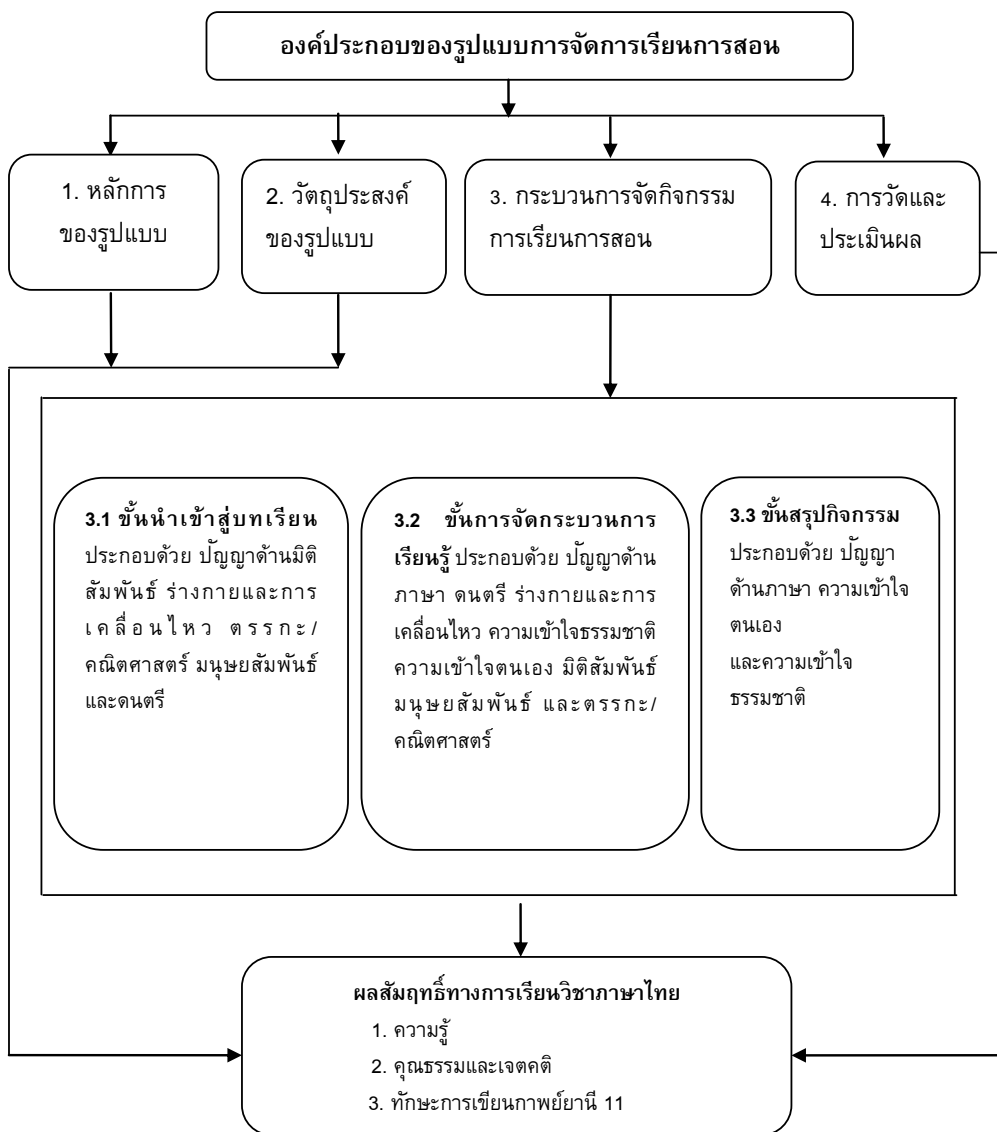
2.3 ร้อยละ (Percent)

3. เปรียบเทียบความแตกต่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะภาษาไทยของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนตามแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญา โดยใช้สถิติ T-test Dependent และกำหนดระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ผลการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนเขียนภาพย่านี 11 โดยใช้ทฤษฎี

พหุปัญญาเป็นฐาน สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลเขาพิทักษ์ ผลการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนเขียนภาพย่านี 11 โดยใช้ทฤษฎีพหุปัญญาเป็นฐาน สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลเขาพิทักษ์นั้น ผู้วิจัยขอเสนอรายละเอียดดังแสดงในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 รูปแบบการเรียนการสอนเขียนภาพย่านี 11 โดยใช้ทฤษฎีพหุปัญญาเป็นฐานสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลเขาพิทักษ์

ขั้นตอนที่ 2 ผลการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนเขียนภาพย่านี 11 โดยใช้ทฤษฎีพหุปัญญาเป็นฐาน สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลเขาพิทักษ์

การวิเคราะห์ข้อมูลวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบทดสอบและแบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาพย่านี 11 จำนวน 3 ชุด เป็นเครื่องมือในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วย

1. แบบทดสอบความรู้ทางการเขียนภาพย่านี 11 จำนวน 30 ข้อ
2. แบบประเมินคุณธรรมและวัดเจตคติ จำนวน 15 ข้อ
3. แบบทดสอบทักษะการเขียนภาพย่านี 11 จำนวน 6 ข้อ

ต่อจากนั้นนำผลการทดสอบและการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาพย่านี 11 ทั้งก่อนการเรียนและหลังการเรียน มาหาค่าเฉลี่ย

ตารางที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการทดสอบและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาพย่านี 11 ก่อนและหลังการเรียนภายในกลุ่มทดลอง (n=36)

รายการ	ก่อนการเรียน		หลังการเรียน		t	p
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. ด้านความรู้ (คะแนน)	10.89	3.69	21.50	3.72	-15.421	0.000*
2. ด้านคุณธรรมและเจตคติ (คะแนน)	35.03	5.78	40.56	2.67	- 5.824	0.000*
3. ทักษะการเขียนภาพย่านี 11 (คะแนน)	15.42	4.34	29.67	3.81	-38.264	0.000*

*p < 0.05

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ คุณธรรม และเจตคติ ก่อนและหลังการเรียนภายในกลุ่มทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้มีคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการเรียนเป็น 10.89 และ 21.50 ตามลำดับและมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อน

และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่อเปรียบเทียบผลการทดลองระหว่างก่อนการฝึกและหลังการฝึกของกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียงเพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เข้าร่วมกิจกรรมตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาพย่านี 11 หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

ข้อมูลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาพย่านี 11 ก่อนการเรียนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง โดยการทดสอบค่าที (Dependent t-test) ทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผู้วิจัยได้เสนอเป็นตารางประกอบความเรียง ดังแสดงในตารางที่ 1

และหลังการเรียนเป็น 3.69 และ 3.72 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า ผลการทดสอบความรู้ของกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หมายความว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่เข้าร่วมกิจกรรมตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นนั้น มีผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ได้ดีกว่าก่อนการทดลอง

2. ผลสัมฤทธิ์ด้านคุณธรรมและเจตคติ มีคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการเรียนเป็น 35.03 และ 40.56 ตามลำดับ และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนและหลังการเรียนเป็น 5.78 และ 2.67 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า ผลการทดสอบด้านคุณธรรมและเจตคติของกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หมายความว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่เข้าร่วมกิจกรรมตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น นั้นมีผลสัมฤทธิ์ด้านคุณธรรมและเจตคติได้ดีกว่า ก่อนการทดลอง

3. ผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการเขียน ภาพยี่ห้อ 11 มีคะแนนเฉลี่ยก่อนการเรียน และหลังการเรียนเป็น 15.42 และ 29.67 ตามลำดับ และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อน และหลังการเรียนเป็น 4.34 และ 3.81 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า ผลการทดสอบทักษะการเขียน ภาพยี่ห้อ 11 ของกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ย หลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หมายความว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่เข้าร่วมกิจกรรมตามรูปแบบ การเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นนั้น มีผลสัมฤทธิ์ ด้านทักษะการเขียนภาพยี่ห้อ 11 ได้ดีกว่า ก่อนการทดลอง

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ด้านคุณธรรม และเจตคติของกลุ่มทดลองระหว่างก่อนและหลังการเรียน (n=36)

รายการประเมิน	ก่อนการเรียน		หลังการเรียน		t	p
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมกลุ่ม	2.44	0.61	3.11	0.67	-7.483	0.000*
2. แสดงความรับผิดชอบในการส่งผลงานของตนเอง	2.03	0.65	2.64	0.76	-6.677	0.000*
3. มีความตรงต่อเวลาในการเรียน	2.17	0.56	2.69	0.67	-4.511	0.000*
4. แสดงความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน	2.00	0.59	2.56	0.50	-5.976	0.000*
5. แสดงออกถึงการเชื่อฟังคำสั่งสอนของครู	2.33	0.63	2.78	0.72	-4.871	0.000*
6. มีความร่าเริงสนุกสนานในการปฏิบัติกิจกรรมที่กำหนดให้	2.58	0.69	2.94	0.67	-4.448	0.000*
7. มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติกิจกรรมที่กำหนดให้	2.06	0.47	2.56	0.65	-5.351	0.000*
8. มีความสุขกับการเขียนบทร้อยกรองภาพยี่ห้อ 11	2.28	0.68	2.61	0.73	-3.162	0.003*
9. มีความสุขกับการอ่านบทร้อยกรองภาพยี่ห้อ 11	2.53	0.65	2.75	0.50	-3.162	0.003*
10. มีความชื่นชมกับผลงานการเขียนบทร้อยกรองภาพยี่ห้อ 11 ของตนเอง	2.72	0.51	2.97	0.51	-3.000	0.005*
11. แสดงความชื่นชมกับผลงานการเขียนบทร้อยกรองภาพยี่ห้อ 11 ของเพื่อนในชั้นเรียน	2.58	0.73	2.86	0.64	-3.669	0.001*
12. มีความกล้าแสดงออกในการเขียนบทร้อยกรองภาพยี่ห้อ 11	2.11	0.62	2.53	0.65	-5.000	0.000*
13. มีความตั้งใจ ในการทำกิจกรรมการเรียนการสอนบทร้อยกรองภาพยี่ห้อ 11	2.50	0.70	2.81	0.75	-3.924	0.000*

ตารางที่ 2 (ต่อ)

14. ให้คำแนะนำการเขียนบทร้อยกรองกาพย์ยานี 11 กับเพื่อนในชั้นเรียนได้	2.03	0.65	2.39	0.64	-4.448	0.000*
15. แสดงออกถึงการมีความรู้และเข้าใจการเขียนบทร้อยกรอง กาพย์ยานี 11	2.11	0.57	2.47	0.65	-3.654	0.001*
ค่าเฉลี่ยรวม	35.03	5.78	40.56	2.67	-5.824	0.000*

*p < 0.05

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ด้านคุณธรรมและเจตคติก่อนและหลังการเรียนรู้ภายในกลุ่มทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการเรียนรู้เป็น 35.03 และ 40.56 ตามลำดับ และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนและหลังการเรียนรู้เป็น 5.78 และ 2.67 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยด้านคุณธรรมและเจตคติเป็นรายข้อพบว่า มีคะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนรู้สูงขึ้นทุกข้อ เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยรายข้อมาทดสอบความแตกต่างก่อนและหลังการเรียนรู้พบว่าทุกข้อมีผลสัมฤทธิ์ด้านคุณธรรมและเจตคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปและอภิปรายผล

1. การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน

รูปแบบการเรียนการสอนเขียนกาพย์ยานี 11 โดยใช้ทฤษฎีพหุปัญญาเป็นฐานเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลเขาพิทักษ์ มืองค์ประกอบสำคัญ 4 ประการได้แก่ หลักการของรูปแบบการเรียนการสอน วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอน กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและการประเมินผล ใช้วิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item Objective Congruence หรือ IOC) ได้ค่าความตรงเชิงเนื้อหา เท่ากับ 0.89 ซึ่งเป็นรูปแบบที่มีคุณภาพ และสามารถนำไปใช้ได้ดี ทั้งนี้อาจสืบเนื่องมาจากรูปแบบการเรียนการสอนเขียนกาพย์ยานี 11

ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนั้นมีการพัฒนาอย่างเป็นระบบ โดยมีขั้นตอนแต่ละขั้นที่มีความสัมพันธ์กัน เริ่มจากการสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนจากแนวคิดของนักวิชาการ แล้วใช้ทฤษฎีพหุปัญญาเป็นกรอบแนวคิดในการสังเคราะห์สาระแต่ละองค์ประกอบให้เชื่อมโยงสัมพันธ์กัน โดยเริ่มจากการพัฒนาหลักการของรูปแบบการเรียนการสอน แล้วเชื่อมโยงไปสู่การพัฒนาวัตถุประสงค์ กระบวนการจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล จากนั้นผู้วิจัยได้นำสาระต่างๆ มาสร้างรูปแบบการเรียนการสอนฉบับร่างให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ แล้วนำรูปแบบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบเพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ และในขั้นสุดท้ายผู้วิจัยนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้สอนในชั้นเรียนเพื่อประเมินคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น จะเห็นได้ว่าการดำเนินการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนดังกล่าวมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบตามแนวคิดและทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานของรูปแบบ รวมทั้งมีการประเมินคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอน ซึ่งการดำเนินการพัฒนารูปแบบนี้ สอดคล้องกับแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนของ Joyce, B., & Weil, M., & Calhoun, E. [7] ที่ได้เสนอหลักการพัฒนารูปแบบไว้ว่า รูปแบบการเรียนการสอนต้องมีทฤษฎีรองรับเมื่อพัฒนารูปแบบแล้วก่อนนำไปใช้จะต้องมีการวิจัยเพื่อทดสอบทฤษฎีและตรวจสอบคุณภาพในเชิงการนำไปใช้ในสถานการณ์จริง และนำข้อค้นพบมาปรับปรุงแก้ไข

รูปแบบที่พัฒนาขึ้น ดังนั้น รูปแบบการเรียนการสอนเขียนภาพย่านี 11 โดยใช้ทฤษฎีพหุปัญญาเป็นฐานเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลเขาพิทักษ์ ดังกล่าวนี จึงเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่สามารถพิสูจน์ ทดสอบและทำนายผลได้ และมีประสิทธิภาพในการสร้างความคิดรวบยอดและความสัมพันธ์ ใหม่ ๆ ได้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับทศนา แชมมณี [8] ที่กล่าวไว้ว่า รูปแบบ การเรียนการสอนจำเป็นต้องมีองค์ประกอบสำคัญคือ มีปรัชญา ทฤษฎีหลักการ แนวคิดหรือความเชื่อที่เป็นพื้นฐานหรือเป็น หลัก ของ รูปแบบ การ สอน นั้น ๆ มีการบรรยายและอธิบายสภาพหรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักการที่ยึดถือ มีการจัดระบบ คือ มีการจัดองค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของระบบให้สามารถนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายของระบบหรือกระบวนการนั้นๆ มีการอธิบายหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่างๆ อันจะช่วยให้กระบวนการเรียนการสอนนั้นๆ เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

การพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนในครั้งนี้เป็นการนำทฤษฎีพหุปัญญามาเป็นฐานในการจัดกระบวนการเรียนการสอนโดยการผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ ของทฤษฎีพหุปัญญา (Multiple Intelligences) 8 ด้านด้วยกันคือ ภาษา มิติสัมพันธ์ ร่างกายและการเคลื่อนไหว ดนตรี ตรรกะ/คณิตศาสตร์ ความเข้าใจตนเอง มนุษยสัมพันธ์ และความเข้าใจธรรมชาติ ให้สอดคล้องกับพัฒนาการด้านต่างๆ ของผู้เรียน โดยแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผนนั้น มีสาระสำคัญและความเข้มข้นของเนื้อหาพหุปัญญาแต่ละด้านแตกต่างกันเพื่อความเหมาะสมกับเนื้อหาของบทเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ Hatch, Thomas. [9] ที่ให้ทัศนะว่า “การสร้างแผนการสอนควรเป็นไปตามแนวทางของหลักสูตร และเหมาะสมกับความ

สามารถที่แตกต่างกัน รวมทั้งความต้องการของนักเรียนแต่ละคนตามสภาพอันแท้จริงของการเรียนการสอน ในแผนการสอนแต่ละแผนครูไม่จำเป็นต้องจัดกิจกรรมหรือใช้เทคนิคการสอนให้ครอบคลุมปัญญาทุกๆ ด้าน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมและความสมเหตุสมผลกับเนื้อหาของบทเรียน” รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้ฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จริงโดยเน้นฝึกทักษะการปฏิบัติกระบวนการคิดการทำงานเป็นกลุ่ม สร้างเสริมทัศนคติที่ดี ความมีน้ำใจ และสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม สร้างเสริมบรรยากาศและสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เหมาะสม โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนภาพย่านี 11 ให้เกิดการพัฒนาด้านความรู้ คุณธรรมและเจตคติ และทักษะการเขียนภาพย่านี 11 จึงนับได้ว่ารูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นในครั้งนี้เป็นรูปแบบที่มีคุณภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Joyce, B., & Weil, M., & Calhoun, E. [7] ที่สรุปว่า รูปแบบการเรียนการสอนที่ดีจะต้องเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น และเป็นรูปแบบที่ช่วยพัฒนาความสามารถในการเรียนของผู้เรียนด้วย ส่วนพรณี ข.เจนจิต [10] ได้กล่าวถึงหลักการเรียนรู้ที่เสนอไปสู่การจัดการสอนโดยเขียนหนังสือชื่อ “Principle of Instructional Design” ว่าในการจัดการสอนแต่ละบทแต่ละตอนนั้น จะต้องมีความวัตถุประสงค์ที่แน่ชัด ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม และพฤติกรรมที่จะให้เด็กแสดงออกนั้น สามารถแบ่งออกได้อย่างกว้างๆ เป็น 5 ประการคือ ทักษะทางด้านสติปัญญา ยุทธศาสตร์ในการรู้คิด การเรียนรู้สารสนเทศทางวาจา การเรียนรู้ทักษะทางการเคลื่อนไหวและเจตคติ นอกจากนี้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นยังสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 [2]

ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณธรรมจริยธรรมมีความรู้ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา มีสุขภาพกาย สุขภาพจิตที่ดี และมีสุขนิสัยที่ดี

2. ผลการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอน

ผู้วิจัยขออภิปรายผลการวิจัยในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเขียนภาพยานี่ 11 โดยใช้ทฤษฎี พหุปัญญาเป็นฐานเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลเขาพิทักษ์ จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านคุณธรรม และเจตคติ และด้านทักษะการเขียน ภาพยานี่ 11 ดังต่อไปนี้

2.1 ด้านความรู้

กลุ่มทดลองที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ก่อนและหลังการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน ทั้งนี้อาจสืบเนื่องมาจากการที่นักเรียนได้เรียนตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น โดยมีกระบวนการของปัญญาด้านภาษา ร่างกาย และการเคลื่อนไหว ตรรกะ/คณิตศาสตร์ มิติสัมพันธ์ และความเข้าใจธรรมชาติ มาผสมผสานกันโดยจัดอยู่ในกระบวนการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้มีการเคลื่อนไหวร่างกายส่วนต่างๆ อย่างประสานสัมพันธ์กันระหว่างกล้ามเนื้อ และระบบประสาท ซึ่งเป็นกิจกรรมที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเองทำให้นักเรียนได้รู้และเข้าใจในหลักการ เหตุผล วิธีการของการเขียนภาพยานี่ 11 นอกจากนี้ยังเกี่ยวข้องกับความสามารถในการเข้าใจ การรู้จักตีความ การอธิบาย การแปล หรือการคาดคะเนต่างๆ รู้จักนำสิ่งที่รู้และเข้าใจไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงๆ ได้ จึงกล่าวได้ว่ารูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นนั้นเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนา

ทางสติปัญญาได้ตั้งเช่นกิ่งแก้ว อารีรักษ์ และคณะ [11] ที่กล่าวถึงรูปแบบการเรียนการสอนพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้ไว้ว่ารูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น มีประสบการณ์ในการมีส่วนร่วมเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น ได้แสดงความรู้สึกรู้สึกของตนเองต่อการทำกิจกรรม ได้ตอบคำถามที่ได้รับจากประสบการณ์การเรียนรู้ สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง สรุปได้เอง และนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตจริงนั้นสามารถส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาเขาวงกตปัญญาและพัฒนาศักยภาพของความสามารถของนักเรียนหลายด้านอย่างสมดุลและสามารถนำศักยภาพไปใช้ในการแก้ปัญหาพร้อมกันได้

2.2 ด้านคุณธรรมและเจตคติ

กลุ่มทดลองที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมีคะแนนเฉลี่ยด้านคุณธรรมและเจตคติก่อนและหลังการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน ทั้งนี้อาจสืบเนื่องมาจากการที่นักเรียนได้เรียนตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น โดยมีกระบวนการของปัญญาด้านมนุษย์สัมพันธ์ และการเข้าใจตนเอง ผสมผสานกันอยู่ในกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนได้ฝึกการปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่น ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับมนุษย์สัมพันธ์และการอยู่ร่วมกันในสังคมประชาธิปไตย สิ่งต่างๆ เหล่านี้นักเรียนได้รับการฝึกฝนเรียนรู้จากการเข้าร่วมกิจกรรมตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น และต่อไปจะสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เช่น การฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตาม หรือการเลือกหัวหน้าทีม การทำงานเป็นทีม เป็นกลุ่ม ทำให้ทุกคนต้องพึ่งพาอาศัยกัน มีความสามัคคีและรับผิดชอบร่วมกัน เป็นต้น รูปแบบการเรียนวิชาภาษาไทยที่พัฒนาขึ้นนี้ จึงเปรียบเสมือนห้องทดลองปฏิบัติการทางพฤติกรรมของนักเรียน สิ่งที่ต้องเน้นก็คือ

พฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรม และเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยซึ่งกิจกรรมเหล่านี้เป็นกิจกรรมที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเองและเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับผู้อื่นและสิ่งแวดล้อมรอบตัวช่วยให้เกิดการเรียนรู้ทางด้านสังคม โดยส่งผลต่อการเรียนรู้ทางด้านอื่นๆ ด้วย จึงกล่าวได้ว่ารูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นนั้น เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาความสามารถในการแสดงออกถึงการมีคุณธรรมและเจตคติที่ดีขึ้นสอดคล้องกับจิกรณ ศิริประเสริฐ [12] กล่าวว่าไว้ว่าบุคคลที่มีวุฒิภาวะทางสังคมคือ บุคคลที่ทำงานกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข เป็นที่ยอมรับนับถือของผู้อื่น มีบุคลิกลักษณะที่ดีและมีน้ำใจนักกีฬา สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้ทางหนึ่งโดยการเล่นกีฬาที่เป็นทีม หรือการทำกิจกรรม ที่เป็นกลุ่ม ในสถานการณ์ของการเล่นต้องมีการวางกฎกติกาให้ชัดเจน เพื่อให้ทุกคนปฏิบัติตามในแง่ของความซื่อสัตย์ ไม่หลอกลวง มีความยุติธรรมสำหรับทุกคน ตระหนักถึงสิทธิของผู้อื่น สิ่งที่ได้จากการเล่นเหล่านี้จะช่วยให้เด็กได้ปรับพฤติกรรมทางสังคมเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข และเป็นการฝึกการอยู่ร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยเช่นเดียวกับต้นสนีย์ ฉัตรคุปต์ และคณะ [13] ยังได้กล่าวว่า การเรียนรู้ด้วยความสุขต้องคำนึงถึงระเบียบวินัยในชั้นเรียนด้วยการมีระเบียบวินัยในชั้นเรียนมีความรับผิดชอบและมีระเบียบวินัยกับตนเองนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญมากที่จะทำให้คนๆ นั้น ประสบความสำเร็จในชีวิตการเรียนรู้ก็จะดีขึ้นด้วย

2.3 ด้านทักษะการเขียนภาพยนต์ 11

กลุ่มทดลองที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมีค่าเฉลี่ยด้านทักษะการเขียน ภาพยนต์ 11 ก่อนและหลังการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจสืบเนื่องมาจากการที่นักเรียนได้เรียนตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น

โดยมีกระบวนการของปัญญาด้านภาษา ดนตรี และมิติสัมพันธ์ ผสมผสานกัน จัดอยู่ในกระบวนการเรียนการสอน ที่ส่งผลให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจลักษณะบังคับขั้นต้นทักษะของภาพยนต์ 11 เพิ่มมากขึ้น และเกิดความเพลิดเพลินในการเรียน อีกทั้งแบบฝึกทักษะการเขียนภาพยนต์ 11 ซึ่งประกอบด้วย การเขียนแผนผังความคิด การทำใบกิจกรรม การเล่นเกมหรือกิจกรรมเกี่ยวกับทักษะการเขียนภาพยนต์ 11 ต่างๆ ช่วยให้นักเรียนได้เกิดพัฒนาการด้านทักษะการเขียนภาพยนต์ 11 ที่เพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของสมบัติกาญจนารักษ์พงศ์ [14] ที่กล่าวว่า ประโยชน์ของแบบฝึกหัดเป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียนทักษะเป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระครูได้มาก เพราะแบบฝึกหัดเป็นส่วนที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบและมีระเบียบ แบบฝึกเป็นส่วนเสริมทักษะในการใช้ภาษา แบบฝึกหัดเป็นเครื่องมือที่ช่วยเด็กในการฝึกฝนทักษะทางการใช้ภาษาให้ดีขึ้น แต่ทั้งนี้จะต้องอาศัยการส่งเสริมและการเอาใจใส่จากครูผู้สอนด้วย

จากการวิจัยครั้งนี้สามารถกล่าวได้ว่า การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเขียนภาพยนต์ 11 โดยใช้ทฤษฎีพุทัญญาเป็นฐานเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลเขาพิทักษ์ มืองค์ประกอบสำคัญ 4 ประการ ได้แก่ หลักการของรูปแบบการเรียนการสอน วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอน กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและการประเมินผล ซึ่งรูปแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนั้นมีการพัฒนาอย่างเป็นระบบ โดยมีขั้นตอนแต่ละขั้นที่มีความสัมพันธ์กันและเป็นรูปแบบที่สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนภาพยนต์ 11 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้ทั้ง 3 ด้านคือ ด้านความรู้ คุณธรรมเจตคติ และทักษะการเขียนภาพยนต์ 11

ทำให้รูปแบบดังกล่าวนี้เป็นรูปแบบที่มีคุณภาพ และสามารถนำไปใช้ได้ดี ซึ่งเป็นรูปแบบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนภาพยี่สิบปี 11 ที่ใช้กระบวนการของปัญหาทั้ง 8 ด้าน (ภาษา ตรรกะ/คณิตศาสตร์ มิติสัมพันธ์ ดนตรี ร่างกายและการเคลื่อนไหว มนุษยสัมพันธ์ ความเข้าใจตนเอง และความเข้าใจธรรมชาติ) มาผสมผสานกันในการจัดกระบวนการเรียนการสอน จึงนับว่าเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่ช่วยให้ประสาทการรับรู้ของผู้เรียนตื่นตัวพร้อมที่จะรับข้อมูลและการเรียนรู้ต่างๆ ที่เกิดขึ้น เกิดการพัฒนาทางสติปัญญา สามารถกระตุ้นสมองของผู้เรียนให้เกิดการเคลื่อนไหว ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความจดจ่อในการคิด สนุกที่จะคิด และช่วยให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับบุคคลอื่นหรือสิ่งแวดล้อมรอบตัว อีกทั้งยังส่งผลต่ออารมณ์ความรู้สึกของผู้เรียนซึ่งช่วยให้การเรียนรู้เกิดความหมายต่อตนเองได้ด้วย ดังที่ทีศนา แชมมณี [8] กล่าวไว้ว่า “กิจกรรมการเรียนรู้ใดหากสามารถช่วยให้ผู้เรียนได้เคลื่อนไหวร่างกายอย่างเหมาะสมกับวัย วุฒิภาวะและความสนใจของผู้เรียน เป็นกิจกรรมที่ทำหายความคิดสติปัญญาของผู้เรียน สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ความคิดได้อย่างเต็มที่ และช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อมรอบตัวได้อย่างกว้างขวาง กิจกรรมนั้นจะสามารถ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีและหากกิจกรรมนั้นเป็นกิจกรรมที่ส่งผลต่ออารมณ์ ความรู้สึก ของผู้เรียนโดยตรง ก็จะช่วยช่วยให้การเรียนรู้ที่มีความหมายต่อผู้เรียนยิ่งขึ้น จะเห็นได้ว่ากิจกรรมการเรียนรู้ที่มีลักษณะดังกล่าว เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการรอบด้านของบุคคลทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา สังคม และอารมณ์ ....”

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1.1 ควรมีการจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการ

ครูผู้สอนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาให้เข้าใจแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญา เพื่อสามารถจัดการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้ทฤษฎีพหุปัญญาเป็นฐานให้มีความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ สถานการณ์ และข้อจำกัดต่างๆ เพราะคงไม่มีวิธีใดที่ดีที่สุดและใช้ได้เสมอกับทุกสถานการณ์

1.2 ควรมีการจัดเตรียมความพร้อมทุกด้านในด้านการจัดการเรียนการสอน ซึ่งจะต้องคำนึงถึงความเหมาะสมที่จะนำรูปแบบมาใช้หรือนำมาปรับใช้ โดยเฉพาะในเรื่องการจัดเตรียมแหล่งเรียนรู้ สื่อ และอุปกรณ์ต่างๆ เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนของรูปแบบการเรียนการสอนและการปรับปรุงรูปแบบประเมินผลให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้

1.3 ควรส่งเสริมให้นักเรียนได้ประยุกต์ความคิดรวบยอดของหลักการการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการเขียน ซึ่งควรเลือกกิจกรรมที่เหมาะสมที่สุดให้สอดคล้องกับสภาพห้องเรียน อุปกรณ์ ความสามารถ วัย ความสนใจ และระดับชั้นของนักเรียนด้วย

1.4 ควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม เพื่อความสนุกสนาน มีความท้าทายเหมาะสมกับความรู้สึกของนักเรียนและมีการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เพื่อช่วยพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรมและเจตคติ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรจะมีการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้ทฤษฎีพหุปัญญาเป็นฐานเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นอื่นๆ ต่อไป เช่น ระดับมัธยมศึกษา หรือระดับอุดมศึกษา

2.2 ควรจะมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อพัฒนาพหุปัญญาแต่ละด้านของผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

- [1] สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2549). *ยุทธศาสตร์การพัฒนาเด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษ (พ.ศ. 2549-2559)*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- [2] กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- [3] ผอบ ไปชะกฤษณะ. (2526). *ลักษณะเฉพาะของภาษาไทย: การเขียน การอ่าน การพูด การฟัง และราชาศัพท์*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: บำรุงสาส์น.
- [4] กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2540). *สรุปผลการวิจัยเรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการพัฒนาหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ลาดพร้าว.
- [5] พรธิภา ปัญญาณะ. (2546). *การสอนเขียนบทร้อยกรอง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- [6] Gardner, Howard. (1993). *Multiple intelligences: the theory in practice*. New York: Basic Books.
- [7] Joyce, B., Weil, M., & Calhoun, E. (2003). *Models of teaching*. 7th ed. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- [8] ทิศนา แคมมณี. (2544). การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. ใน *ประมวลบทความ: นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้ สำหรับครูยุคปฏิรูปการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [9] Hatch, Thomas. (1997). *Friends, Diplomats, and Leaders in Kindergarten: Interpersonal Intelligence in Play*. Emotional Development and Emotional Literacy.
- [10] พรรณี ข.เจนจิต. (2545). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: เมธีทีปส์.
- [11] กิ่งแก้ว อารีรักษ์; และคณะ. (2548). *การจัดการความรู้โดยใช้รูปแบบหลากหลาย*. กรุงเทพฯ: เมธีทีปส์.
- [12] จิรกรณ์ ศิริประเสริฐ. (2543). *ทักษะและเทคนิคการสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [13] ศันสนีย์ ฉัตรคุปต์; และคณะ. (2544). *รายงานการวิจัย เรื่อง การเรียนรู้อย่างมีความสุขสารเคมีในสมองกับความสุขและการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: โฆสิตการพิมพ์.
- [14] สมบัติ กาญจนารักพงศ์. (2545, กันยายน). *สอนอย่างไรให้คิดเป็น: ทักษะการคิดขั้นสูงและความพึงพอใจของนักเรียน*. *วิชาการ*. 5: 9.